

**Տ. ԵՐԵՄԻԱ ԱԲԵՂԱ ԱԲԳԱՐՅԱՆԻ ՔԱՐՈՋԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**

(29 նոյեմբերի, 2015 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

*«Ոչ, ասեմ ձեզ, այլ եթէ ոչ ապաշխարիցէք,
ամենեքեան նոյնպէս կ'որնչիջիք»
(Դուկ. ԺԳ. 3):*

Սիրելի՛ հավատացյալ քույրեր եւ եղբայրներ,

Քրիստոսի այս խոսքերը հասկանալու համար հարկավոր է անդրադառնալ դրա նախապատմությանը:

Հիսուսին մոտենում են, հաղորդում Պիղատոսի զինվորների կողմից սպանված գալիլիացիների մասին, որոնք, իրենց ժողովրդի փրկությամբ մտահոգ, տոնակատարության ժամանակ մտել էին Տաճար եւ ուխտավորների բազմության մեջ ապստամբություն էին բորբոքել ընդդէմ օտար տիրապետության: Հռոմեացի կուսակալ Պիղատոսը, լուրն առնելուն պէս, տաճարում զոհաբերության ժամանակ արյան մեջ դաժանաբար խեղդում է խռովությունը:

Մարդիկ, ովքեր այս լուրը հաղորդել էին Քրիստոսին, նպատակ ունեին լսել Նրա կարծիքն այդ հարցի շուրջ: Նրանք այն մտայնությունն ունեին, որ այդ աղետալի դեպքն աստվածային պատիժ էր գալիլիացիների գործած մեղքերի համար:

Հիսուս չժխտեց այն փաստը, որ նրանք մեղավոր էին, սակայն նաև չհաստատեց, թե նրանք տուժեցին, որովհետև ավելի մեղավոր էին, քան մյուսները, որ կենդանի էին մնացել: Այդ թյուր մտայնությունը համոզում չդարձնելու համար Նա պատմեց տասնութ մարդկանց մասին, ովքեր մահացել էին Սիլովամի աշտարակի փլուզման հետեւանքով. «Կարծում եք,

թե այն գալիլիացիները, որոնք այդպիսի պատահարների ենթարկվեցին, ավելի մեղավոր էին, քան բոլոր գալիլիացիները: Կամ նրանք՝ այդ տասնութ մարդիկ, որոնց վրա Սիլվամում աշտարակը փուլ եկավ եւ սպանեց նրանց, կարծում եք, թե ավելի մեղապարտ էին, քան Երուսաղեմում բնակվող բոլոր մարդիկ»: Հիսուս, եզրափակելով իր խոսքն, ասում է. «Ո՛հ, ասում եմ ձեզ, սակայն եթե չապաշխարեք, ամենքդ էլ նույնպես պիտի կորչեք» (Դևտ. ԺԳ. 2-5):

Սիրելի Հավատացյալներ, Քրիստոսի կողմից հնչեցված այս խոսքերը ապաշխարության կոչ էին՝ ուղղված հրեաներին, որոնք ոչ միայն չանսացին Մեր Տիրոջ՝ Հիսուս Քրիստոսի կոչին, այլև, ընդհակառակը, անտարբեր գտնվելով Նրա քարոզած վարդապետության լույսին՝ խաչեցին Նրան:

Այսօր էլ Տիրոջ այս սթափեցնող խոսքերը, մեր Սուրբ Խորաններից ընթերցվելով եւ քարոզվելով, զգուշացում են, հորդոր, կոչ ապաշխարություն՝ ուղղված մեզ ամենքիս, քանզի Հիսուսի երկրային կյանքի ժամանակներից մինչև այսօր չեն փոխվել մեր հոգեբանությունն ու մտայնությունը, վախերն ու պատրանքները: Հիսուս պատգամում է մեզ զղջմամբ եւ ապաշխարությամբ մաքրվել կամա եւ ականա գործած մեղքերից եւ Սուրբ Հոգու շնորհներով ազատագրվել կատարած անօրենությունների հետևանքներից, քանզի յուրաքանչյուր քրիստոնյայի ճանապարհը սա է. «Սրբվեցնեք եւ սուրբ եղեք, որովհետև Ես՝ ձեր Տեր Աստված, Սուրբ եմ» (Դևտ. ԺԱ. 44):

Տերն իր անչափ ողորմությամբ եւ անբավ գթությամբ մեզ ապաշխարության է հրավիրում մեր փրկության համար, սակայն մենք, մեզ արդար համարելով, Քրիստոսին աղետալի լուրը հայտնող փարիսեցիների պես անտարբերությամբ ենք մոտենում Աստծո հրավերին՝ հուսալով, որ Քրիստոս մեկ անգամ եւս մեր փրկության համար խաչը կրարձրանա՝ անտեսելով, սակայն, որ Տերն արդեն իսկ իր մարդասիրության շնորհիվ Գողգոթայում խաչի անարգ մահը հանձն առավ մեր մեղքերի թողության եւ քավության համար: Հրաշափառ Հարությամբ կենդանացրեց մեզ՝ բացելով մեր կուրացած աչքերը, թմրած միտքը եւ կարծրացած սիրտը: Օտարացած էինք Աստծուց, կրկին ետ բերեց առ Աստված եւ ժառանգորդը դարձրեց Նրա անհաս պարզեւներին: Մեր անձերի փրկությունը մեր ձեռքերում է, որի համար ականջալուր պիտի լինենք Տիրոջ հրավերին եւ ապաշխարենք՝ միաժամանակ չմոռանալով, որ Մեր Տեր եւ Փրկիչ Հիսուս Քրիստոս ճրերից մի օր իր տնտեսություն պիտի այցելի, եւ եթե մեզ անպ-

տուղ եւ անշնորհ գտնի, առանց մեկ վայրկյան վարանելու կկտրի եւ դեն կնետի:

Սիրելի հավատացյալներ, եկեք հենց այս վայրկյանից գիտակից գղջումով եւ անկեղծ խոստովանությամբ ազատվենք մեղքի ճիրաններից, որն արդյունք է մեր մեջ Աստվածային սիրո պակասի, ինչպես որ Հիսուս է ասում. «Ով ինձ սիրում է, իմ խոսքը կպահի: ...իսկ ով ինձ չի սիրում, իմ խոսքը չի պահի» (Հովհ. ԺԴ. 23-24): Ապաշխարելով խեղդենք մեղքի հաղթարշավը, սրբվենք, մաքրվենք այդ ծանր բեռից, որը միայն ծանրություն է՝ դառնություն՝ առանց քաղցրության: Զինվենք հոգու պտուղներով, որոնք են՝ «սերը, խնդությունը, խաղաղությունը, համբերությունը, բարությունը, հավատարմությունը, հեզությունը, ներողամտությունը եւ աղոթասիրությունը, ողորմությունն ու ժուժկալությունը» (հմմ. Գաղ. Ե. 22-23): Եւ վերջապես, եկեք Մանասեի պես մեր անձը խոնարհենք եւ մեր անօրենությունների համար Աստծուց ներում աղերսենք՝ ասելով. «Տեր, ծնրադիր խոնարհվում ենք ամբողջ սրտով եւ բարերարություն խնդրում Քեզանից, ամենակալ Տեր, ներիր մեր մեղքերը այժմ եւ միշտ եւ հավիտյանս հավիտենից. ամեն»:

